

היי, דרומה לערבה

שבע רפתות שיתופיות יש בערבה וכמה רפתות משפחתיות במושב פארן, הן מייצרות מעל ל-30 מיליון ליטר חלב, שכולו הולך למחלבת יטבתה, שאף קולטת חלב מהר הנגב ומחפשת עוד משקי חלב.

אין זה פשוט כלל, לגדל בקר בערבה. אך, גם הרפתנים וגם בעלי החיים, הסתגלו לתנאים אלה. החום מעיק, אך היושב עוזר לשמור על בריאות העדרים. מערכות צינון מפותחות והרבה מסירות ואהבה למקום ולעיסוק.

במוסף זה נביא בפניכם, בהערכה רבה, את מגוון הפעילות שמתקיימת בערבה ונכיר מקרוב את מה שחברינו עושים באהבה, באזור החם ביותר בישראל. ■

כתב וערך - יוסי מלכ

גדולה. קצת חממות, הרבה מטעי תמרים וחס, חם מאוד. אומרים שעוד מעט, בשיא הקיץ מגיעות מידות החום ל-47 מעלות, לאן אפשר לברוח.

איך אנשים מסתגלים לחום הזה, איך בעלי חיים אחרים, כמו צאן ובקר, חיים כאן ואף נותנים חלב ובשפע.

בגלל שאלות אלה ירדתי לכמה ימים לאזור הערבה, כדי להיות שם ולבחון את הנושאים המיוחדים את החיים באזור מדברי, שעשרות שנים עובדים כדי לתת בו חיים רבים והרבה ירוק וצמחייה.

המאפיינים הראשיים של האקלים ותנאי השטח הם חום גדול, ביום ובלילה, לחות נמוכה - יבש כאן מאוד, מחסור במים ומרחק גדול ממרכזי האוכלוסין בארץ. עלות המחייה בערבה גבוהה מאוד וכל פעולה פשוטה, מצריכה נסיעה ארוכה מאוד.

חם מאוד, מעיק, הדרך דרומה בכביש הערבה לא נגמרת, כבר שעות והיעד עדיין לא נראה. קילומטרים רבים של מדבר, ללא ירק וישוב, מכוניות והרבה משאיות עולות מדרום והתנועה לא ממש בטוחה. מזל שהחום יבש מאוד ואין בו לחות, וכך לא נוטפים זעה ולא מתמלאים מים.

עצרתי באחד הפונדקים שבדרך לעשות אתנחתה ולשתות מים. המשקה היה מרענן והמחירים היו גבוהים, הסבירו לי שעלות הבאת המוצרים לערבה גבוהה מאוד. ליד מושב חצבה מתחילים לראות את הנוף הראשון של בתי צמיחה רבים וחממות, שנפרשים על שטחים גדולים. כך בעידן וגם בפארן. הקיבוצים מתחילים דרומה מפארן, יהל, נווה חרף, לוטן, גרופית, קטורה. לבסוף, אחרי למעלה מארבע שעות מהעמק הגעתי לנווה המדבר יטבתה, שנראה כמו פיסת ירק



הדרך לערבה - ארוכה ומתמשכת